

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-76-03

Druk nr 1772
Warszawa, 10 lipca 2003 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Prezes Rady Ministrów.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców

Art. 1. W ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 141, poz. 1177) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. Programy pomocowe opracowują organy administracji publicznej, działając w ramach swoich ustawowych kompetencji.”;

2) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy administracji publicznej opracowujące programy pomocowe występują do organu nadzorującego z wnioskiem o wydanie opinii o projekcie tego programu.”;

3) po art. 46 dodaje się rozdział 6a w brzmieniu:

„Rozdział 6a

Szczególny tryb opiniowania

„Art. 46a. 1. Do opiniowania projektów programów pomocowych, które będą obowiązywać po dniu przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej oraz projektów decyzji i umów, które będą stanowić podstawę udzielania pomocy objętej takimi programami, stosuje się przepisy ustawy z uwzględnieniem niniejszego rozdziału.

2. Programy pomocowe powinny mieć formę aktów normatywnych i zawierać podstawę prawną udzielenia pomocy oraz określać szczegółowe warunki jej udzielania.
3. Organ nadzorujący, po wydaniu opinii, o której mowa w art. 24, przekazuje projekty programów pomocowych Komisji Europejskiej.

Art. 46b. 1. W przypadku programu pomocowego, w którym akt prawa miejscowego zawiera podstawę prawną udzielenia pomocy, a zastosowanie mają mieć szczególne warunki jej udzielania określone na podstawie ustawy zawierającej upoważnienie do ustanowienia tego aktu, przepisu art. 24 nie stosuje się; przekazaniu do Komisji Europejskiej podlega wyłącznie projekt aktu normatywnego określający szczególne warunki udzielenia pomocy.

2. Akty prawa miejscowego zawierające podstawę prawną udzielenia pomocy organy udzielające pomocy przesyłają do organu nadzorującego niezwłocznie po wejściu w życie tych aktów.
3. W przypadku programu pomocowego, w którym akt prawa miejscowego zawiera podstawę prawną udzielenia pomocy, a w którym określono szczególne warunki udzielenia pomocy inne niż warunki określone na podstawie ustawy zawierającej upoważnienie do ustanowienia tego aktu, organ nadzorujący, po wydaniu opinii, o której mowa w art. 24, przekazuje program pomocowy do Komisji Europejskiej.

Art. 46c. 1. Organ udzielający pomocy występuje do organu nadzorującego z wnioskiem o wydanie opinii o projekcie

decyzji lub umowy, która będzie stanowić podstawę udzielenia pomocy objętej programem pomocowym, również w przypadku gdy jej udzielenie ma nastąpić bez zachowania szczegółowych warunków udzielania pomocy określonych w programie pomocowym.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku istotnej zmiany umowy lub decyzji określonej w tym przepisie.
3. Przepisy art. 25 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 2. 1. Organ udzielający pomocy publicznej dla przedsiębiorcy na podstawie aktu normatywnego obowiązującego w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, jest obowiązany wystąpić do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o wydanie opinii o projekcie decyzji lub umowy, która będzie stanowić podstawę udzielenia tej pomocy, w przypadku gdy jej udzielenie ma nastąpić bez zachowania szczegółowych warunków udzielania pomocy określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 2. Przepisy art. 25 ustawy wymienionej w art. 1 stosuje się odpowiednio.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzeń, szczegółowe warunki udzielania pomocy określonej w ust. 1, których stosowanie zwalnia z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie decyzji lub umowy, która będzie stanowić podstawę udzielenia pomocy. Wydając rozporządzenia Rada Ministrów bierze pod uwagę konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy z warunkami jej dopuszczalności określonymi w umowach międzynarodowych określonych w art. 8 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1.

Art. 3. Projekty rozporządzeń, o których mowa w art. 2 ust. 2, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazuje Komisji Europejskiej.

Art. 4. Obowiązek wystąpienia o wydanie opinii określony w art. 46c ustawy wymienionej w art. 1 oraz w art. 2 niniejszej ustawy ma zastosowanie od dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Celem niniejszego projektu ustawy jest zmiana przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 141, poz. 1177) w odniesieniu do programów pomocowych.

Zmiana przepisów jest podyktowana koniecznością zapewnienia, że programy pomocowe w rozumieniu przepisów ustawy o warunkach dopuszczalności pomocy publicznej będą miały formę aktu normatywnego, wskazującego na podstawę prawną udzielania pomocy oraz na szczegółowe warunki udzielania pomocy. Stanowi to warunek formalny rozpoczęcia przez Komisję Europejską badania zgodności pomocy, o której mowa w programach z prawem wspólnotowym, w tzw. procedurze przejściowej, tj. od 1.01. 2003 r. Pozytywny wynik tego badania umożliwi udzielanie pomocy publicznej, która obecnie już jest w Polsce udzielana, także po akcesji bez konieczności dokonywania zgłoszenia zamiaru udzielania pomocy, do czego zobowiązane jest każde państwo członkowskie. Przeprowadzenie badania pomocy w okresie przedakcesyjnym zapewni, że udzielanie pomocy na podstawie obecnie obowiązujących przepisów prawa polskiego nie zostanie zawieszona przez konieczność przeprowadzenia procedury przed Komisją Europejską.

Biorąc pod uwagę ww. cel nowelizacji, projekt ustawy przewiduje wprowadzenie rozdziału 6a, odnoszącego się tylko do programów, które będą obowiązywać po dniu akcesji oraz przepisów przejściowych, odnoszących się do programów, które będą obowiązywać po dniu akcesji, ale funkcjonują już w chwili obecnej i wymagają modyfikacji w celu nadania im formy aktu normatywnego.

W myśl art. 46a program pomocowy powinien mieć formę aktu normatywnego, zawierać podstawę prawną udzielania pomocy oraz wskazywać szczegółowe warunki jej udzielania. Do pomocy, o której mowa w rozdziale 6a (zarówno zawartej w programie, jak też pomocy indywidualnej) stosuje się co do zasady wszystkie przepisy ustawy, z uwzględnieniem modyfikacji wprowadzonej przez rozdział 6a. Oznacza to w szczególności, że zastosowanie mają reguły dotyczące zgłaszania programów i pomocy indywidualnej w celu wydania opinii, które wynikają z art. 24 i 25 ustawy. Wymaga podkreślenia, że w odniesieniu do programów mających formę aktów normatywnych oraz pomocy indywidualnej, ma zastosowanie zasada, że organ nadzorujący wydaje opinię o projektach decyzji i umów, które dotyczą pomocy

objętej programem pomocowym, jeżeli udzielanie tej pomocy ma nastąpić bez zachowania szczegółowych warunków udzielania pomocy określonych w programie pomocowym.

Art. 46b wprowadza szczególny przepis dotyczący programów pomocowych organów samorządu terytorialnego. Stanowi on, że w przypadku programu pomocowego, w którym podstawę prawną zawiera akt prawa miejscowego, a zastosowanie mają mieć szczegółowe warunki udzielania pomocy określone na podstawie ustaw zawierających upoważnienie do wydawania tych aktów prawa miejscowego (przykładowo ustawa o podatkach i opłatach lokalnych), przepisu art. 24 nie stosuje się.

Oznacza to w takim przypadku zwolnienie z obowiązku przedstawiania organowi nadzorującemu projektów programów oraz konsekwentnie projektów decyzji i umów będących podstawą udzielania pomocy indywidualnej. Takie „podwójne zwolnienie” jest uzasadnione ilością organów samorządu terytorialnego (tylko na szczeblu gminnym 2500) i znacznym podobieństwem pomocy udzielanej przez te organy. Utrzymanie w stosunku do nich tradycyjnego podziału notyfikowanej pomocy na pomoc w programach oraz poza nimi (indywidualną) oznaczałoby, że tylko same organy szczebla gminnego musiałyby po akcesji notyfikować do KE ok. 2500 programów. Ze względu na to, że czas oczekiwania na decyzję KE jest dość długi (w krytycznych przypadkach 1,5 roku), uniemożliwiłoby to udzielanie przez organy gminne pomocy publicznej. W odniesieniu do takich przypadków do Komisji Europejskiej są przekazywane wyłącznie projekty aktów normatywnych określające szczegółowe warunki udzielania pomocy, nie zaś programy poszczególnych organów samorządu terytorialnego. Organy samorządu terytorialnego muszą jedynie przekazywać do organu nadzorującego akty prawa miejscowego, które zawierają podstawę prawną udzielania pomocy.

Jeżeli podstawa prawna udzielania pomocy jest zawarta w akcie prawa miejscowego, w którym zostały określone szczegółowe warunki udzielania pomocy inne niż warunki określone na podstawie ustaw zawierających upoważnienie do wydania tych aktów prawa miejscowego, organ nadzorujący wydaje opinię do takiego programu. Oznacza to, że taki program, ze względu na swoją odmienną w zakresie szczegółowych warunków udzielania pomocy, od programów, co do których szczegółowe warunki są określone na podstawie ustaw zawierających upoważnienie do wydania tych aktów prawa miejscowego, musi być traktowany indywidualnie.

Zastosowanie przepisów rozdziału 6a do obecnie obowiązujących programów pomocowych, które będą także obowiązywać po akcesji, wymagałoby dokonania poważnej nowelizacji

bardzo wielu podstaw prawnych udzielania pomocy. Zgodnie bowiem z definicją programu, musi on w szczególności określać szczegółowe warunki udzielania pomocy. Z tego względu projekt ustawy przewiduje dodanie przepisów przejściowych, które zapewnią doraźnie, że programy pomocowe będą miały formę aktów normatywnych określających szczegółowe warunki udzielania pomocy.

Art. 2 stanowi, że Rada Ministrów określi szczegółowe warunki udzielania pomocy, na podstawie aktów normatywnych obowiązujących w dniu wejścia w życie ustawy, których stosowanie zwalnia z obowiązku występowania o wydanie opinii o projekcie decyzji lub umowy. Ze względu na to, że powyższy przepis ma dotyczyć programów, które będą obowiązywać po akcesji, także przepis art. 2 ma zastosowanie od akcesji. Jednakże zważywszy na procedurę przejściową projekty rozporządzeń Rady Ministrów określające szczegółowe warunki udzielania pomocy, zwalniające z indywidualnego opiniowania, muszą być przekazywane do KE, w celu stwierdzenia zgodności w ramach procedury przejściowej, jeszcze przed akcesją.

Ocena skutków regulacji

Projekt modyfikuje procedurę występowania o opinię do organu nadzorującego przez organy administracji rządowej i samorządowej. Jednakże pośrednio wpływa także na sytuację beneficjentów pomocy publicznej. Przewiduje rozwiązania, których wprowadzenie znacznie przyspieszy proces udzielania pomocy oraz ułatwi dostosowanie do procedury po akcesji, kiedy organem nadzorującym udzielaną w Polsce pomoc publiczną będzie Komisja Europejska.

Projekt zostanie przedstawiony do konsultacji przez umieszczenie go na stronie internetowej UOKiK.

W toku konsultacji partnerzy społeczni nie zgłosili uwag do projektowanej ustawy.

Proponowane zmiany do ustawy nie wywołają żadnych skutków w sektorze finansów publicznych, na rynku pracy, w zakresie konkurencyjności wewnętrznej i zewnętrznej gospodarki, a także w odniesieniu do sytuacji i rozwoju regionalnego.

Uchwalenie ustawy nie pociągnie za sobą skutków budżetowych.

32/06/em

UZASADNIENIE DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O WARUNKACH DOPUSZCZALNOŚCI I NADZOROWANIU POMOCY PUBLICZNEJ DLA PRZEDSIĘBIORCÓW

Projekt ustawy ma na celu zmianę ustawy z 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. nr 141, poz. 1177) w odniesieniu do programów pomocowych.

Omawiana nowelizacja jest konieczna ze względu na potrzebę zapewnienia aby programy pomocowe miały formę aktu normatywnego, który będzie wskazywał na podstawę prawną udzielenia pomocy oraz na szczegółowe warunki jej udzielenia. Nadanie programom pomocowym formy aktu normatywnego stanowi warunek formalny – postawiony przez Komisję Europejską – rozpoczęcia badania zgodności udzielania pomocy publicznej na podstawie programów pomocowych, w tzw. procedurze przejściowej tj. od 1.01.2003 r. Zaakceptowanie przez Komisję Europejską pomocy publicznej udzielanej na podstawie wyżej wspomnianych programów pomocowych, umożliwi udzielanie pomocy również po akcesji do UE, bez konieczności dokonywania notyfikacji Komisji Europejskiej.

W związku z powyższym, nowelizacja nie ma na celu harmonizacji polskich przepisów prawnych z konkretnymi przepisami wspólnotowymi, a jedynie zmierza do wypełnienia warunku postawionego przez Komisję Europejską, który to warunek jest niezbędny do rozpoczęcia badania przez Komisję Europejską istniejących w Polsce programów pomocowych i ewentualnego zaakceptowania tych programów, co umożliwiłoby udzielanie pomocy na ich podstawie również po akcesji Polski do UE.

Z powyższych względów (konieczność wypełnienia warunku formalnego postawionego przez Komisję Europejską, a nie wdrożenie poszczególnych przepisów wspólnotowych aktów prawnych) do projektu ustawy o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców nie dołączono tłumaczeń wspólnotowych aktów prawnych ani tzw. tabeli zgodności.

W konkluzji należy stwierdzić, iż wyżej przedstawiona analiza pozwala uznać projekt ustawy o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców za dostosowujący prawo polskie do wspólnotowego *aquis* w zakresie polityki konkurencji.

SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Skr. Min. DH/1861/2003/DPE/ar

Warszawa, 13.06. 2003 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 49), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-76-03; Nowy Tekst), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Przedłożony projekt ustawy ma na celu zmianę przepisów ustawy o dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców w odniesieniu do programów pomocowych. Zmiana ma polegać przede wszystkim na wprowadzeniu do ustawy nowej definicji programu pomocowego, a mianowicie ma nadać programom pomocowym w rozumieniu przepisów ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców, rangę aktów normatywnych, co - z kolei - zapewni im moc obowiązującą w polskim porządku prawnym. Obowiązkiwanie programów pomocowych w polskim porządku prawnym stanowi warunek formalny rozpoczęcia przez Komisję Europejską badania zgodności pomocy publicznej udzielanej na podstawie programów pomocowych z prawem wspólnotowym.

II. Art. 1 pkt 3) przedłożonego projektu, w dodanym art. 46a ust. 2 stanowi, że „programy pomocowe powinny mieć formę aktów normatywnych i zawierać podstawę prawną udzielania pomocy oraz określać szczegółowe warunki jej udzielania”.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z 22 marca 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania art. 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. WE nr L 83, z 27.03.1999 r.) w art. 1 zawiera definicję programu pomocowego zgodnie, z którą programem pomocowym jest „jakikolwiek akt, na podstawie którego można udzielać indywidualnej pomocy publicznej, przedsiębiorstwom określonym w sposób ogólny i abstrakcyjny, a także jakikolwiek akt, na podstawie którego można udzielać pomocy publicznej, nie związanej z konkretnym projektem, jednemu lub więcej przedsiębiorcom przez czas nieokreślony i w nieokreślonej wysokości”.

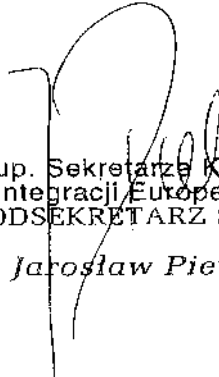
Należy przyjąć, iż definicja programu pomocowego zawarta w przedłożonym projekcie mieści się w ramach wytyczonych przez definicję programu wspólnotowego zawartą w Rozporządzeniu nr 659/1999.

III. **W konkluzji stwierdzam, że przedłożony projekt ustawy o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.**

Z poważaniem,

Do wiadomości:

Pan Cezary Banasiński
Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej
PODSEKRETARZ STANU

Jarosław Pietras

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia

w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy na szkolenia, których stosowanie zwalnia z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie decyzji lub umowy, która stanowić będzie podstawę udzielania pomocy

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr....., poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa szczegółowe warunki udzielania pomocy na szkolenia, których stosowanie zwalnia z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie umowy, bądź decyzji będącej podstawą udzielenia pomocy, zgodnie z przepisami rozporządzenia Nr 68/2001 Komisji Europejskiej z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 TWE do pomocy publicznej udzielanej na szkolenia (Dz. Urz. WE Nr L 10, 13.01.2001 r.).

§ 2.

1. Rozporządzenie dotyczy pomocy przeznaczonej na szkolenia na potrzeby określonych przedsiębiorców, bezpośrednio związane z rozwojem ich przedsiębiorstw, udzielanej na podstawie:
 - 1) art. 5 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 20 marca 2002 r. o finansowym wspieraniu inwestycji (Dz. U. Nr 41, poz. 363, z późn.zm.);
 - 2) art. 15 ust. 2 oraz art. 57 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 514).
2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może być przeznaczona na szkolenia ogólne lub specjalistyczne.
3. Szkolenia specjalistyczne obejmują szkolenia teoretyczne i praktyczne, dotyczące bezpośrednio i wyłącznie obecnego lub przyszłego stanowiska danego pracownika u wspieranego przedsiębiorcy oraz związane ze specyfiką działania tego przedsiębiorcy, przez co możliwości wykorzystania zdobytych kwalifikacji u innych przedsiębiorców albo w innych obszarach działalności są ograniczone.
4. Szkolenia ogólne obejmują szkolenia prowadzące do nabycia kwalifikacji, które mogą być wykorzystane nie tylko u wspieranego przedsiębiorcy, ale także u innych przedsiębiorców lub w innych obszarach działalności. Obejmują one także zatrudnienie młodocianych w celu praktycznej nauki zawodu.

§ 3.

Organ udzielający pomocy, o której mowa w § 2 ust. 1, jest zwolniony z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie umowy bądź decyzji, która będzie stanowić podstawę udzielania pomocy, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- 1) przedsiębiorca przedstawił dokumentację kosztów szkolenia kwalifikujących się do objęcia pomocą, na które składają się:
 - a) wynagrodzenie osób prowadzących szkolenie,
 - b) koszty podróży osób prowadzących szkolenie i uczestników szkolenia,
 - c) koszty zakwaterowania osób prowadzących szkolenie i uczestników szkolenia,
 - d) amortyzację maszyn i urządzeń, w zakresie, w jakim są one wykorzystywane na potrzeby szkolenia,
 - e) koszty usług doradczych, związanych z danym szkoleniem,
 - f) pozostałe wydatki bieżące, w szczególności wydatki na materiały związane z danym szkoleniem,
 - g) koszty zatrudnienia pracownika, jakie ponosi pracodawca w okresie, w którym pracownik ten uczestniczy w szkoleniu, do wysokości sumy kosztów określonych powyżej w lit. a–f;
- 2) wielkość tej pomocy wraz z pomocą uzyskaną przez przedsiębiorcę na dane szkolenie w różnych formach i z różnych źródeł nie przekracza maksymalnej intensywności pomocy określonej w § 4.

§ 4.

1. Maksymalna intensywność pomocy na szkolenia w przypadku małych i średnich przedsiębiorców wynosi:
 - 1) 45 % kosztów szkolenia kwalifikujących się do objęcia pomocą – w przypadku szkoleń specjalistycznych;
 - 2) 80 % kosztów szkolenia kwalifikujących się do objęcia pomocą – w przypadku szkoleń ogólnych.
2. Maksymalna intensywność pomocy na szkolenia w przypadku przedsiębiorców innych niż mały lub średni wynosi:
 - 1) 35 % kosztów szkolenia kwalifikujących się do objęcia pomocą – w przypadku szkoleń specjalistycznych;
 - 2) 60 % kosztów szkolenia kwalifikujących się do objęcia pomocą – w przypadku szkoleń ogólnych.
3. Intensywność pomocy na szkolenia określona w ust. 1 i 2 podwyższa się o 10 punktów procentowych, jeżeli szkolenia prowadzone są dla osób:
 - 1) które nie ukończyły 25 roku życia i nie były wcześniej zatrudnione na podstawie umowy o pracę;
 - 2) niepełnosprawnych w stopniu umożliwiającym im podjęcie pracy;
 - 3) które podjęły pracę po przerwie w wykonywaniu pracy trwającej nieprzerwanie co najmniej 3 lata - w terminie 6 miesięcy od dnia zatrudnienia takiej osoby;
 - 4) które ukończyły 45 rok życia i posiadają wykształcenie nie wyższe niż średnie;
 - 5) które pozostają bez pracy co najmniej przez 12 kolejnych miesięcy - w terminie 6 miesięcy od dnia zatrudnienia takiej osoby.
4. Jeżeli szkolenie zawiera zarówno elementy szkolenia specjalistycznego, jak i szkolenia ogólnego, które nie mogą zostać wyodrębnione w celu ustalenia intensywności pomocy na szkolenia, przyjmuje się maksymalną intensywność pomocy w wysokości określonej dla szkoleń specjalistycznych.

§ 5.

Rozporządzenie stosuje się od dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.

§ 6.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Niniejsze rozporządzenie jest realizacją delegacji ustawowej zawartej w art. 2 ust. 2 ustawy z dnia2003 r. o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców. Przepis tego artykułu upoważnia Radę Ministrów do wydania rozporządzenia określającego szczegółowe warunki udzielania pomocy, przewidzianej w akcie normatywnym obowiązującym w dniu wejścia w życie ww. ustawy, których stosowanie zwalnia z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie decyzji lub umowy, będącej podstawą udzielenia pomocy.

Przedmiotowe rozporządzenie dotyczy pomocy przeznaczonej na szkolenia na potrzeby określonych przedsiębiorców, bezpośrednio związane z rozwojem ich przedsiębiorstw, udzielanej na podstawie:

- 1) art. 5 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 20 marca 2002 r. o finansowym wspieraniu inwestycji (Dz. U. Nr 41, poz. 363 ze zm.);
- 2) art. 15 ust. 2 oraz art. 57 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. Nr 58, poz. 514, ze zm.).

Przepisy ww. ustaw są podstawą udzielania pomocy i będą obowiązywać również po dniu akcesji Polski do UE, w związku z tym w rozporządzeniu uwzględniono warunki określone w rozporządzeniu Nr 68/2001 Komisji Europejskiej z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 TWE do pomocy publicznej udzielanej na szkolenia (Dz. Urz. WE Nr L 10, 13.01.2001 r.), które zwalniają z obowiązku indywidualnej notyfikacji pomocy.

Rozporządzenie przewiduje, iż organ udzielający pomocy na szkolenia będzie zwolniony z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie umowy bądź decyzji, będącej podstawą udzielania pomocy, jeżeli przedsiębiorca przedstawił dokumentację kosztów szkolenia kwalifikujących się od objęcia pomocą i wielkość tej pomocy nie przekracza maksymalnej intensywności pomocy. Intensywność pomocy na szkolenia uzależniona jest od rodzaju szkoleń (szkolenia ogólne lub specjalistyczne) oraz od kategorii beneficjenta pomocy. W przypadku pomocy na szkolenia dla małych i średnich przedsiębiorców, intensywność pomocy wynosi: 45 % kosztów kwalifikujących się od objęcia pomocą – w przypadku szkoleń specjalistycznych oraz 80 % – w przypadku szkoleń ogólnych. Jeśli pomoc ma być udzielana przedsiębiorcom innym niż mały lub średni intensywność pomocy nie może przekraczać: 35 % kosztów szkolenia kwalifikujących się od objęcia pomocą – w przypadku szkoleń specjalistycznych oraz 60 % kosztów w przypadku szkoleń ogólnych. W § 4 ust. 3 rozporządzenia określone zostały również przypadki, w których ze względu na rodzaj pracowników objętych szkoleniami intensywność pomocy podwyższa się o 10 punktów procentowych.

Zastosowanie do udzielania pomocy na szkolenia przewidzianej w ustawie o finansowym wspieraniu inwestycji oraz w ustawie o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu warunków określonych w przedmiotowym rozporządzeniu pozwoli uznać tę pomoc za zgodną z programem pomocowym i jednocześnie wyeliminuje konieczność występowania o opinie w sprawie decyzji bądź umów będących podstawą udzielania pomocy na szkolenia. Wyłączenie obowiązku indywidualnej notyfikacji planowanej pomocy nie ogranicza możliwości monitorowania pomocy (gdyż dane na temat jej udzielania będą przekazywane organowi nadzorującemu w sprawozdaniach organów udzielających pomocy), skróci natomiast procedurę udzielania pomocy o czas oczekiwania na uzyskanie opinii o

planowanej pomocy. Zgodnie z art. 3 ustawy o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców, projekt niniejszego rozporządzenia będzie przekazany Komisji Europejskiej.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dnia od dnia opublikowania i będzie miało zastosowanie od dnia akcesji Polski do UE.

Rozporządzenie jest zgodne z regulacjami Unii Europejskiej w tym zakresie oraz nie wywołuje skutków dla budżetu państwa.

Ocena skutków regulacji.

I. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Rozporządzenie określa szczegółowe warunki udzielania pomocy na szkolenia, przewidzianej w ustawie o finansowym wspieraniu inwestycji oraz w ustawie o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, których stosowanie zwalnia z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie decyzji lub umowy, będącej podstawą udzielenia pomocy. Przedmiotowe zmiany dotyczące procedury występowania o opinię wpływają pośrednio na sytuację beneficjentów pomocy publicznej, poprzez skrócenie procedury udzielania pomocy. Przewidziany w ustawie o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców obowiązek przedłożenia projektu niniejszego rozporządzenia Komisji Europejskiej jest realizacją obowiązku notyfikacji udzielanej pomocy do Komisji, jako organu nadzorującego udzielanie pomocy po dniu akcesji. Notyfikacja rozporządzenia jako programu pomocowego eliminuje konieczność występowania o opinię w przypadku każdorazowego udzielania pomocy przedsiębiorcy.

II. Konsultacje społeczne

Tekst projektu rozporządzenia zostanie opublikowany na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w celu przeprowadzenia konsultacji społecznych.

III. Zakres Oceny Skutków Regulacji

Przygotowana Ocena Skutków Regulacji (OSR), sporządzona zgodnie z obowiązującymi zasadami, obejmuje minimalny zakres oceny. Ze względu na to, że regulacja nie pociąga kosztów dla budżetu państwa oraz niesie ze sobą ograniczone skutki społeczno-gospodarcze nie jest konieczne przygotowanie pogłębionej analizy.

IV. Skutki wprowadzenia regulacji

- *wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego*

Wdrożenie projektu rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu Państwa.

- *wpływ regulacji na rynek pracy*

Wdrożenie projektu rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

- ***wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki***

Wdrożenie projektu rozporządzenia nie wywrze wpływu na konkurencyjność gospodarki.

- ***Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów***

Wdrożenie projektu rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

7/3/es

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia

w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy, których stosowanie zwalnia z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie decyzji lub umowy, która stanowić będzie podstawę udzielania pomocy

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr....., poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa szczegółowe warunki udzielania pomocy na restrukturyzację na podstawie art. 48 § 1 pkt 1 i 2 oraz art. 67 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn.zm.), których stosowanie zwalnia z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie decyzji lub umowy, która stanowić będzie podstawę udzielania pomocy.

§ 2.

Pomocą na restrukturyzację jest pomoc udzielana przedsiębiorcy w celu wsparcia realizacji planu restrukturyzacyjnego.

§ 3.

Organ udzielający pomocy, jest zwolniony z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie decyzji lub umowy, która będzie stanowić podstawę udzielania pomocy, jeżeli spełnione są łącznie warunki określone w § 4–9.

§ 4.

1. Pomoc jest udzielana małemu lub średniemu przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z późn.zm.), w sytuacji gdy:

- 1) w przypadku spółki kapitałowej – wielkość nie pokrytej straty z lat ubiegłych łącznie z wynikiem finansowym roku bieżącego przewyższa 50% wartości kapitału zakładowego lub wielkość straty w ostatnim roku obrotowym przewyższa 25% wartości kapitału zakładowego;
- 2) w przypadku spółki nie będącej spółką kapitałową – wielkość straty przewyższa 50% wartości majątku spółki, stanowiącego mienie wniesione jako wkład lub nabyte przez spółkę lub wielkość straty w ostatnim roku obrotowym przewyższa 25% wartości tego majątku;
- 3) są spełnione kryteria kwalifikujące przedsiębiorcę do objęcia postępowaniem upadłościowym.

2. Przedsiębiorca powinien uzyskać wpis do właściwego rejestru w okresie nie krótszym niż dwa lata od dnia wystąpienia z wnioskiem o udzielenie pomocy na restrukturyzację.

§ 5.

1. Pomoc powinna być przewidziana w planie restrukturyzacyjnym, opartym na realistycznych założeniach, który w rozsądnym czasie ma doprowadzić do przywrócenia długookresowej zdolności do konkurowania na rynku.

2. Przez długookresową zdolność do konkurowania na rynku należy rozumieć zdolność przedsiębiorcy do pokrywania wszystkich kosztów prowadzonej działalności gospodarczej, bez konieczności dalszego wspierania środkami publicznymi.

3. Plan restrukturyzacyjny powinien zostać zaakceptowany lub pozytywnie zaopiniowany przez właściwy organ lub podmiot do tego uprawniony, w szczególności organ założycielski, walne zgromadzenie lub zgromadzenie wspólników.

§ 6.

Plan restrukturyzacyjny powinien, co najmniej:

- 1) wskazywać przyczyny, które doprowadziły do powstania trudności restrukturyzowanego przedsiębiorstwa;
- 2) zawierać informacje dotyczące sytuacji ekonomiczno – finansowej przedsiębiorcy oraz analizę rynku, na którym przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą;
- 3) przewidywać działania konieczne dla usunięcia przyczyn trudnej sytuacji przedsiębiorcy w ramach restrukturyzacji majątkowej, finansowej, organizacyjnej lub zatrudnienia, a także mającej na celu modernizację lub racjonalizację produkcji, w tym zmianę profilu produkcyjnego;
- 4) przewidywać rezygnację z tej części działalności przedsiębiorcy, która przynosiłaby stratę po zakończeniu restrukturyzacji;
- 5) określać koszty wszystkich działań restrukturyzacyjnych oraz wskazywać źródła ich finansowania, w tym planowaną pomoc publiczną;
- 6) zawierać prognozę sytuacji przedsiębiorcy po przeprowadzeniu restrukturyzacji, uwzględniającą przewidywania w zakresie popytu i podaży na rynku, na którym przedsiębiorca prowadzi działalność.

§ 7.

1. Pomoc powinna stanowić uzupełnienie środków własnych przedsiębiorcy, przez które rozumie się środki finansowe przedsiębiorcy, jego udziałowców lub grupy kapitałowej, do której należy, środki pochodzące ze sprzedaży zbędnego majątku oraz środki finansowe uzyskane od niepublicznych instytucji finansowych na warunkach rynkowych oraz bez udziału pomocy publicznej.

2. Wielkość pomocy przewidzianej w planie restrukturyzacyjnym nie może przekraczać 10 mln euro.

§ 8.

1. Pomoc może być udzielona określonej przedsiębiorcy wyłącznie jeden raz, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Pomoc może być udzielona po raz kolejny, jeżeli od zakończenia lub zaprzestania realizacji poprzedniego planu restrukturyzacyjnego upłynęło co najmniej 10 lat.

§ 9.

Pomoc nie może być udzielona przedsiębiorcy, który przejął aktywa innego przedsiębiorcy, który otrzymał pomoc doraźną lub pomoc na restrukturyzację.

§ 10.

Rozporządzenie stosuje się od dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.

§ 11.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia.

Uzasadnienie

Niniejszy projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 2 ust. 2 z dnia o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr....., poz.).

Celem tego rozporządzenia jest określenie warunków udzielania pomocy, których stosowanie zwalnia z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie decyzji lub umowy, która stanowić będzie podstawę udzielania pomocy. Jest to program pomocowy w rozumieniu art. 7 pkt 6 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 141, poz. 1177) dotyczący pomocy na restrukturyzację.

Rozporządzenie to jest zgodne z regulacjami obowiązującymi w UE, dotyczącymi udzielania pomocy na restrukturyzację zawartymi w dokumencie pn. „Wytyczne Wspólnotowe dotyczące pomocy publicznej na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorców w trudnościach” (ang. ‘Community Guidelines on State Aid for Rescuing and Restructuring Firms in Difficulty’ (OJ C288 9.10.99 p.2), zwanymi dalej „Wytycznymi Wspólnoty”.

W UE udzielanie pomocy na restrukturyzację dla małych lub średnich przedsiębiorstw odbywa się głównie na podstawie programów pomocowych, co pozwala uniknąć notyfikacji planowanej pomocy do organu nadzorującego – Komisji Europejskiej i przyspiesza proces restrukturyzacji. Idąc śladem wielu państw członkowskich, Polska wprowadza analogiczne rozwiązania.

Zgodnie z § 2 rozporządzenia, pomocą na restrukturyzację jest pomoc udzielana przedsiębiorcy w celu wsparcia realizacji planu restrukturyzacyjnego. Wsparcie takie mogą otrzymać mali lub średni przedsiębiorcy znajdujący się w sytuacji, o której mowa w § 4 rozporządzenia, którzy uzyskali wpis do właściwego rejestru w okresie nie krótszym niż dwa lata od dnia wystąpienia z wnioskiem o udzielenie pomocy na restrukturyzację.

Pomoc jest udzielana na podstawie ustawy wymienionej w § 1 rozporządzenia, jeżeli jest ona przewidziana w planie restrukturyzacyjnym, opartym na realistycznych założeniach, który w rozsądnym czasie ma doprowadzić do przywrócenia długookresowej zdolności do konkurencyjności na rynku (§ 5 rozporządzenia).

Minimalne wymagania, którym plan powinien odpowiadać określono w § 6 rozporządzenia. Zgodnie z tym przepisem, plan restrukturyzacyjny powinien m.in.: wskazywać przyczyny trudności restrukturyzowanego przedsiębiorstwa, zawierać informacje o jego sytuacji ekonomicznej – finansowej oraz analizę rynku, na którym przedsiębiorca prowadzi działalność, przewidywać działania naprawcze, określać koszty wszystkich działań restrukturyzacyjnych oraz wskazywać źródła ich finansowania, w tym planowaną pomoc publiczną oraz zawierać prognozę sytuacji przedsiębiorcy po przeprowadzeniu restrukturyzacji. W ramach restrukturyzacji powinna również nastąpić rezygnacja z tej części działalności przedsiębiorcy, która przynosiłaby stratę po zakończeniu restrukturyzacji. Przedsiębiorca powinien w całości zrealizować plan restrukturyzacyjny, na podstawie którego otrzyma pomoc na restrukturyzację.

Zgodnie z głównym celem pomocy restrukturyzacyjnej, polegającym na przywróceniu przedsiębiorcy zdolności do samodzielnego konkurencyjności na rynku, pomoc ta może być udzielona danemu przedsiębiorcy tylko raz. Wyjątkiem uzasadniającym ponowne udzielenie pomocy na restrukturyzację jest upływ więcej niż dziesięciu lat od zakończenia lub zaprzestania realizacji poprzedniego planu restrukturyzacyjnego.

W projekcie rozporządzenia przewidziano czternastodniowy okres vacatio legis, co jest wystarczającym okresem dla zapoznania się przez adresatów z jego zapisami.

Rozporządzenie będzie miało zastosowanie od dnia akcesji Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji.

Rozporządzenie adresowane jest do organów udzielających na restrukturyzację, a także do przedsiębiorców ubiegających się o taką pomoc.

Celem wprowadzenia przedmiotowego rozporządzenia jest wdrożenie rozwiązań w zakresie procedury udzielania pomocy stosowanych w UE oraz precyzyjne określenie warunków, na jakich organy mogą udzielać pomocy na restrukturyzację, bez konieczności uzyskiwania opinii.

Warunki te zostały tak sformułowane, aby zapewnić, że naruszenie konkurencji spowodowane udzieleniem pomocy będzie zrekompensowane przez pozytywne następstwa o charakterze społeczno-gospodarczym.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów, które wpłyną na rozwój regionalny i rynek pracy.

Tekst rozporządzenia zostanie opublikowany na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w celu przeprowadzenia konsultacji społecznych.

Wejście w życie rozporządzenia nie doprowadzi do powstania dodatkowych kosztów dla budżetu państwa.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej.

Projekt

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia

w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy regionalnej na wspieranie nowych inwestycji w formie dofinansowania do oprocentowania kredytów inwestycyjnych oraz pożyczek na cele inwestycyjne z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, których stosowanie zwalnia z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie decyzji lub umowy, która stanowić będzie podstawę udzielania pomocy

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr....., poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa szczegółowe warunki udzielania pomocy, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr 123, poz. 776, z późn. zm.) w formie dofinansowania do oprocentowania kredytów inwestycyjnych i pożyczek na cele inwestycyjne, których stosowanie zwalnia z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie decyzji lub umowy, które stanowić będą podstawę udzielania pomocy.

§ 2.

1. Rozporządzenie stosuje się do przedsiębiorców, zatrudniających co najmniej 7% osób niepełnosprawnych, nie będących małymi i średnimi przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178 z późn. zm.).

2. Organ udzielający pomocy przedsiębiorcy określonego w ust. 1 jest zwolniony z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie decyzji lub umowy, które będą stanowić podstawę udzielenia pomocy, jeżeli łącznie spełnione są warunki określone w § 3–7.

§ 3.

1. Dofinansowanie do oprocentowania kredytów inwestycyjnych oraz pożyczki na cele inwestycyjne stanowią pomoc regionalną na wspieranie nowych inwestycji.

2. Nowymi inwestycjami są, związane z utworzeniem, rozbudową lub nabyciem przedsiębiorstwa, jak również z rozpoczęciem w przedsiębiorstwie działalności obejmującej dokonywanie zasadniczych zmian produkcji, produktu albo procesu produkcyjnego, inwestycje w:

- 1) środki trwałe;
- 2) wartości niematerialne i prawne, polegające na uzyskaniu patentu, nabyciu licencji lub nieopatentowanej wiedzy technicznej, technologicznej lub z zakresu organizacji i zarządzania.

§ 4.

1. Udział własny przedsiębiorcy w nakładach związanych z nową inwestycją wynosi co najmniej 25%.
2. Działalność gospodarcza związana z daną inwestycją będzie prowadzona co najmniej przez pięć lat od dnia udzielenia pomocy.

§ 5.

1. Maksymalna intensywność pomocy wynosi 50%, za wyjątkiem podregionów (powiatów) oznaczonych numerami statystycznymi 4, 17 i 30, w których maksymalna intensywność pomocy wynosi 40% oraz 22 i 42, w których maksymalna intensywność wynosi 30%.
2. Wielkość pomocy liczona jako stosunek kwoty pomocy do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą nie może przekroczyć połowy maksymalnej intensywności pomocy dla danego obszaru.
3. Pomoc udzielana na wspieranie nowych inwestycji podlega sumowaniu z inną pomocą z danego tytułu bez względu na formę i źródło i nie może przekroczyć maksymalnej intensywności pomocy.

§ 6.

1. Przy obliczaniu wielkości pomocy regionalnej na wspieranie nowych inwestycji uwzględnia się koszty kwalifikujące się do objęcia tą pomocą, na które składają się:

4) koszty inwestycji w wartości niematerialne i prawne.

§ 7.

1. Inwestycje w wartości niematerialne i prawne polegają na uzyskaniu patentów, zakupie licencji oraz nieopatentowanej wiedzy technicznej, technologicznej lub z zakresu organizacji i zarządzania.
2. Koszty takich inwestycji mogą kwalifikować się do objęcia pomocą regionalną w wysokości nie większej niż 25% powyżej przedstawionych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą.
3. Wartości niematerialne i prawne powinny być:
 - 1) wykorzystywane wyłącznie przez przedsiębiorcę otrzymującego pomoc regionalną;

- 2) nabyte od osoby trzeciej na warunkach nieodbiegających od normalnych praktyk inwestycyjnych;
- 3) własnością przedsiębiorcy przez okres co najmniej pięciu lat.

§ 8.

Rozporządzenie stosuje się od dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.

§ 9.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Niniejszy projekt rozporządzenia jest wykonaniem delegacji ustawowej zawartej w art. 2 ust. 2 ustawy z dnia2003 r. o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców. Celem tego rozporządzenia jest zwolnienie organu udzielającego pomocy z obowiązku występowania o wydanie opinii o projektach decyzji lub umów, które stanowią będą podstawę udzielenia pomocy, w sytuacji gdy będą spełnione szczegółowe warunki udzielania pomocy określone w rozporządzeniu. W rozporządzeniu tym sprecyzowano szczegółowe warunki udzielania pomocy, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr 123, poz. 776, z późn. zm.), czyli pomocy regionalnej na wspieranie nowych inwestycji w formie dofinansowania do oprocentowania kredytów inwestycyjnych i pożyczek na cele inwestycyjne. Rozporządzenie zostało opracowane w oparciu o Wytyczne Komisji Europejskiej o krajowej pomocy regionalnej (98/C, 74/06) (zwane dalej Wytycznymi).

W szczególności rozporządzenie określa:

- rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą,
- minimalny udział środków własnych przedsiębiorcy w kosztach kwalifikujących się do objęcia pomocą,
- minimalny okres prowadzenia działalności gospodarczej w związku z udzieleniem pomocy na daną inwestycję,
- maksymalną wielkość pomocy dla obszarów, na których może być udzielana pomoc, których stosowanie przez organ udzielający pomocy zwalnia z obowiązku występowania o wydanie opinii o projekcie decyzji lub umowy, które stanowią będą podstawę udzielania pomocy.

Przepis § 2 rozporządzenia określa jego zakres podmiotowy. Rozporządzenie ma zastosowanie wobec przedsiębiorców prowadzących zakład pracy chronionej, nie posiadających statusu małego lub średniego przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 1999 roku Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178).

Przepis § 3 rozporządzenia wskazuje dofinansowanie do oprocentowania kredytów inwestycyjnych i pożyczek na cele inwestycyjne jako formę pomocy regionalnej na wspieranie nowych inwestycji. Precyzuje on także pojęcie nowej inwestycji.

Udział własny przedsiębiorcy w kosztach kwalifikujących się do objęcia pomocą, jak również czas prowadzenia działalności gospodarczej związanej z nową inwestycją określone zostały w § 4 rozporządzenia.

Celem nieprzekroczenia maksymalnej intensywności stosowanej w przypadkach udzielania pomocy publicznej na wspieranie nowych inwestycji w § 5 rozporządzenia podano dopuszczalne jej poziomy na określonych obszarach. Przepis ten określa też zasady kumulacji pomocy publicznej przeznaczonej na wspieranie nowych inwestycji z pomocą uzyskiwaną na ten cel z innych źródeł.

Rozporządzenie będzie miało zastosowanie od chwili akcesji.

Rozporządzenie wchodzi w życie w terminie 14 dni.

Ocena skutków regulacji.

Rozporządzenie adresowane jest do organu udzielającego pomocy regionalnej na wspieranie nowych inwestycji, a także do przedsiębiorców ubiegających się o taką pomoc.

Celem wprowadzenia przedmiotowego rozporządzenia jest wdrożenie rozwiązań w zakresie procedury udzielania pomocy stosowanych w UE oraz precyzyjne określenie warunków, na jakich organ może udzielać pomocy na wspieranie nowych inwestycji, bez konieczności uzyskiwania opinii.

Warunki te zostały tak sformułowane, aby zapewnić, że naruszenie konkurencji spowodowane udzieleniem pomocy będzie zrekomensowane przez pozytywne następstwa o charakterze społeczno-gospodarczym.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów, które wpłyną na rozwój regionalny i rynek pracy.

Tekst rozporządzenia zostanie opublikowany na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w celu przeprowadzenia konsultacji społecznych.

Wejście w życie rozporządzenia nie doprowadzi do powstania dodatkowych kosztów dla budżetu państwa.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia

w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy na tworzenie nowych miejsc pracy, których stosowanie zwalnia z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie umowy, która stanowić będzie podstawę udzielania pomocy

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr....., poz.) zarządza się co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa szczegółowe warunki udzielania pomocy na tworzenie nowych miejsc pracy w przedsiębiorstwach, których stosowanie zwalnia z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie umowy, która stanowić będzie podstawę udzielania pomocy, zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji Europejskiej Nr 2204/2002 z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 TWE do pomocy publicznej udzielanej na zatrudnienie (Dz. Urz. WE Nr L 337, 13.12.2002 r.).

§ 2.

Rozporządzenie dotyczy pomocy na tworzenie nowych miejsc pracy udzielanej przedsiębiorcy w formie refundacji części kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenie społeczne zatrudnionych osób bezrobotnych, udzielanej na podstawie art. 19, art. 20, art. 37e i art. 37f ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 514).

§ 3.

Organ udzielający pomocy, o której mowa w § 2 jest zwolniony z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie umowy lub decyzji, która będzie stanowić podstawę udzielania pomocy, jeżeli spełnione są łącznie warunki określone w § 4 i § 5.

§ 4.

1. Pomoc na tworzenie nowych miejsc pracy:

- 1) jest udzielana na obszarach charakteryzujących się poziomem produktu krajowego brutto na jednego mieszkańca niższym niż 75 % średniego poziomu produktu krajowego brutto na jednego mieszkańca we Wspólnotach Europejskich jako całości, mierzonego jako średnia za okres ostatnich trzech lat;
- 2) jest udzielana na czas określony;
- 3) jest uzależniona od zachowania przez określony czas utworzonych, również w celu zatrudnienia pracowników w niepełnym wymiarze czasu pracy, nowych miejsc pracy.

2. Maksymalna intensywność pomocy wynosi 50%, za wyjątkiem podregionów (powiatów) oznaczonych numerami statystycznymi 4, 17 i 30, w których maksymalna intensywność pomocy wynosi 40%, oraz 22 i 42, w których maksymalna intensywność wynosi 30%, przy czym:

- 1) w przypadku małych lub średnich przedsiębiorców, z wyjątkiem przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w sektorze transportu – maksymalna intensywność pomocy ulega zwiększeniu o 15 punktów procentowych w stosunku do maksymalnej intensywności określonej dla poszczególnych obszarów;
- 2) wielkość pomocy celu utworzenia nowych miejsc pracy dla osób niepełnosprawnych może wynosić do 150 % maksymalnej wielkości pomocy określonej dla danego obszaru, na którym przedsiębiorca prowadzi działalność.

§ 5.

Pomoc jest udzielana pracodawcom, którzy są przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178 z późn. zm.) oraz spółkom cywilnym.

§ 6.

Przy obliczaniu wielkości pomocy na tworzenie nowych miejsc pracy należy uwzględnić ponoszone przez przedsiębiorcę koszty zatrudnienia nowych pracowników, tj. koszty płacy brutto oraz wszystkie obowiązkowe płatności związane z zatrudnieniem pracowników w okresie, w jakim przedsiębiorca jest zobowiązany utrzymać utworzone miejsca pracy, nie więcej jednak niż dwuletnie koszty zatrudnienia.

§ 7.

Rozporządzenie stosuje się od dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.

§ 8.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia.

Uzasadnienie

Niniejsze rozporządzenie jest realizacją delegacji ustawowej zawartej w art. 2 ust. 2 ustawy z dnia2003 r. o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców. Przepis tego artykułu upoważnia Radę Ministrów do wydania rozporządzenia określającego szczegółowe warunki udzielania pomocy, przewidzianej w akcie normatywnym obowiązującym w dniu wejścia w życie ww. ustawy, których stosowanie zwalnia z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie decyzji lub umowy, będącej podstawą udzielenia pomocy.

Przedmiotowe rozporządzenie dotyczy pomocy przeznaczonej na tworzenie nowych miejsc pracy w przedsiębiorstwach, udzielanej na podstawie: art. 19, art. 20, art. 37 e i art. 37 f ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. Nr 58, poz. 514, ze zm.)

Przepisy ww. ustawy są podstawą udzielania pomocy i będą obowiązywać również po dniu akcesji Polski do UE, w związku z tym w rozporządzeniu uwzględniono warunki określone w rozporządzeniu Nr 2204/2002 Komisji Europejskiej z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 TWE do pomocy publicznej udzielanej na zatrudnienie (Dz. Urz. WE Nr L 337, 13.12.2002 r.), które zwalniają z obowiązku indywidualnej notyfikacji pomocy.

Rozporządzenie przewiduje, iż organ udzielający pomocy na tworzenie nowych miejsc pracy będzie zwolniony z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie umowy bądź decyzji, będącej podstawą udzielania pomocy, jeżeli pomoc będzie udzielana zgodnie z warunkami określonymi w § 4 i 5 rozporządzenia.

Podstawowym warunkiem dopuszczalności pomocy na tworzenie nowych miejsc pracy jest udzielanie jej przez czas oznaczony oraz wyłącznie na obszarach, charakteryzujących się poziomem produktu krajowego brutto na jednego mieszkańca niższym niż 75 % średniego poziomu produktu krajowego brutto na jednego mieszkańca we Wspólnotach Europejskich jako całości, mierzonego jako średnia za okres ostatnich trzech lat.

Rozporządzenie nie precyzuje, jak długo pomoc może być udzielana, oraz przez jaki okres czasu utworzone miejsca pracy powinny być zachowane. Powyższe kwestie zostały sprecyzowane w ustawie o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, na podstawie której pomoc będzie przekazywana przedsiębiorcom.

Wielkość pomocy w celu tworzenie nowych miejsc pracy jest uzależniona od maksymalnej intensywności pomocy określonej dla danego obszaru, na którym przedsiębiorca prowadzi działalność. Maksymalna intensywność pomocy nie może przekroczyć 50%, za wyjątkiem podregionów oznaczonych numerami statystycznymi 4, 17 i 30, w których maksymalna intensywność pomocy wynosi 40%, oraz 22 i 42, w których maksymalna intensywność wynosi 30%. W przypadku małych lub średnich przedsiębiorców, z wyjątkiem przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w sektorze transportu – maksymalna intensywność pomocy ulega zwiększeniu o 15 punktów procentowych w stosunku do maksymalnej intensywności określonej dla poszczególnych obszarów. W przypadku udzielania pomocy w celu utworzenia nowych miejsc pracy dla osób niepełnosprawnych jej wielkość może ulec zwiększeniu do 150% maksymalnej intensywności pomocy określonej dla danego obszaru, na którym przedsiębiorca prowadzi działalność.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Rozporządzenie jest zgodne z regulacjami Unii Europejskiej w tym zakresie oraz nie wywołuje skutków dla budżetu państwa.

Ocena skutków regulacji.

I. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Rozporządzenie określa szczegółowe warunki udzielania pomocy horyzontalnej na tworzenie nowych miejsc pracy w oparciu o przepisy art. 19, art. 20, art. 37 e i art. 37 f ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, których stosowanie zwalnia z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie decyzji lub umowy, będącej podstawą udzielenia pomocy. Przedmiotowe zmiany dotyczące procedury występowania o opinię wpływają pośrednio na sytuację beneficjentów pomocy publicznej, poprzez skrócenie procedury udzielania pomocy. Przewidziany w ustawie o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców obowiązek przedłożenia projektu niniejszego rozporządzenia Komisji Europejskiej jest realizacją obowiązku notyfikacji udzielanej pomocy do Komisji, jako organu nadzorującego udzielenie pomocy po dniu akcesji. Notyfikacja rozporządzenia jako programu pomocowego eliminuje konieczność występowania o opinię w przypadku każdorazowego udzielania pomocy przedsiębiorcy. Ponadto, uznanie tego rozporządzenia za program ogólnokrajowy dotyczący pomocy horyzontalnej na zatrudnienie udzielanej przez powiatowe urzędy pracy ograniczy ilość przypadków wymagających indywidualnej notyfikacji do Komisji.

II. Konsultacje społeczne

Tekst projektu rozporządzenia zostanie opublikowany na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w celu przeprowadzenia konsultacji społecznych.

III. Zakres Oceny Skutków Regulacji

Przygotowana Ocena Skutków Regulacji (OSR), sporządzona zgodnie z obowiązującymi zasadami, obejmuje minimalny zakres oceny. Ze względu na to, że regulacja nie pociąga kosztów dla budżetu państwa oraz niesie ze sobą ograniczone skutki społeczno-gospodarcze nie jest konieczne przygotowanie pogłębionej analizy.

IV. Skutki wprowadzenia regulacji

- ***wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego***

Wdrożenie projektu rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu Państwa.

- ***wpływ regulacji na rynek pracy***

Wdrożenie projektu rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

- ***wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki***

Wdrożenie projektu rozporządzenia nie wywrze wpływu na konkurencyjność gospodarki.

- ***Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów***

Wdrożenie projektu rozporządzenia nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionów.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia

w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy regionalnej w formie zwolnienia od podatku od nieruchomości, których stosowanie zwalnia z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie decyzji lub umowy, która stanowić będzie podstawę udzielania pomocy

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr....., poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa szczegółowe warunki udzielania pomocy regionalnej na nowe inwestycje oraz na tworzenie nowych miejsc pracy przewidzianej w uchwałach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84, ze zm.), których stosowanie zwalnia z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie decyzji, która stanowić będzie podstawę udzielania pomocy.

§ 2.

1. Zwolnienie od podatku od nieruchomości stanowi pomoc regionalną na nowe inwestycje lub na tworzenie nowych miejsc pracy związanych z daną inwestycją.

2. Przez nową inwestycję rozumie się związaną z utworzeniem, rozbudową lub nabyciem przedsiębiorstwa, jak również z rozpoczęciem w przedsiębiorstwie działalności obejmującej dokonywanie zasadniczych zmian produkcji, produktu albo procesu produkcyjnego, inwestycje w:

- 1) środki trwałe;
- 2) wartości niematerialne i prawne, polegające na uzyskaniu patentu, nabyciu licencji lub nieopatentowanej wiedzy technicznej, technologicznej lub z zakresu organizacji i zarządzania.
3. Przez tworzenie nowych miejsc pracy rozumie się przyrost netto miejsc pracy w danym przedsiębiorstwie w określonym przedziale czasu.

§ 3.

1. Organ udzielający pomocy regionalnej na inwestycje w formie zwolnienia od podatku od nieruchomości jest zwolniony z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie umowy lub decyzji, która będzie stanowić podstawę udzielenia pomocy, jeżeli spełnione są następujące warunki:

1) udział własny przedsiębiorcy w nakładach związanych z nową inwestycją wynosi co najmniej 25%, przy czym przez udział własny należy rozumieć środki, które nie zostały uzyskane przez przedsiębiorcę w związku z udzieloną pomocą publiczną, w szczególności w formie:

- a) kredytów preferencyjnych,
- b) dopłat do oprocentowania kredytów preferencyjnych,
- c) gwarancji i poręczeń na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku;

2) działalność gospodarcza związana z daną inwestycją będzie prowadzona co najmniej przez pięć lat od dnia udzielenia pomocy;

3) maksymalna intensywność pomocy wynosi 50%, za wyjątkiem podregionów (powiatów) oznaczonych numerami statystycznymi 4, 17 i 30, w których maksymalna intensywność pomocy wynosi 40% oraz 22 i 42, w których maksymalna intensywność wynosi 30%;

4) wielkość pomocy liczona jako stosunek kwoty pomocy do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą nie może przekroczyć maksymalnej intensywności pomocy dla danego obszaru;

5) pomoc udzielana na wspieranie nowych inwestycji po zsumowaniu z inną pomocą z danego tytułu bez względu na formę i źródło nie może przekroczyć maksymalnej intensywności pomocy.

2. Przy obliczaniu wielkości pomocy regionalnej na wspieranie nowych inwestycji uwzględnia się koszty kwalifikujące się do objęcia tą pomocą, na które składają się:

- 1) cena nabycia gruntów;
- 2) nakłady na budowę i budynki;
- 3) nakłady na wyposażenie obiektów w środki trwałe związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, w tym w szczególności w:
 - a) maszyny i urządzenia,
 - b) narzędzia, przyrządy i aparaturę,
 - c) wyposażenie techniczne dla prac biurowych,
 - d) infrastrukturę techniczną;
- 4) koszty inwestycji w wartości niematerialne i prawne.

3. Inwestycje w wartości niematerialne i prawne polegają na uzyskaniu patentów, zakupie licencji oraz nieopatentowanej wiedzy technicznej, technologicznej lub z zakresu organizacji i zarządzania. Koszty takich inwestycji mogą kwalifikować się do objęcia pomocą regionalną w wysokości nie większej niż 25% powyżej przedstawionych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą.

4. Wartości niematerialne i prawne powinny być:

- 1) wykorzystywane wyłącznie przez przedsiębiorcę otrzymującego pomoc regionalną;
- 2) nabyte od osoby trzeciej na warunkach nieodbiegających od normalnych praktyk inwestycyjnych;
- 3) własnością przedsiębiorcy przez okres co najmniej pięciu lat.

§ 4.

1. Organ udzielający pomocy regionalnej na wspieranie tworzenia nowych miejsc pracy w formie zwolnienia od podatku od nieruchomości jest zwolniony z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie decyzji albo umowy, która będzie stanowić podstawę udzielenia pomocy, jeżeli:

- 1) udział własny przedsiębiorcy w nakładach związanych z nową inwestycją wynosi co najmniej 25 %;
- 2) nowo utworzone miejsca pracy będą zachowane przez co najmniej 5 lat od dnia udzielenia pomocy, w przypadku pomocy na utworzenie nowych miejsc pracy;
- 3) maksymalna intensywność pomocy wynosi:

- a) w przypadku małych lub średnich przedsiębiorców, z wyjątkiem przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w sektorze transportu – 65 % kosztów inwestycji kwalifikujących się do objęcia pomocą,
- b) w przypadku pozostałych przedsiębiorców – 50 % kosztów inwestycji kwalifikujących się do objęcia pomocą.

2. Kosztami kwalifikującymi się do objęcia pomocą są ponoszone przez przedsiębiorcę dwuletnie koszty pracy nowo zatrudnianych pracowników, na które składają się koszty płacy brutto pracowników oraz inne obowiązkowe płatności związane z ich zatrudnieniem.

§ 5.

Organ udzielający pomocy, o której mowa w §1, jest zwolniony z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie decyzji, która będzie stanowić podstawę udzielania pomocy, jeżeli planowana pomoc nie będzie przeznaczona na wspieranie dużego projektu inwestycyjnego, przez który należy rozumieć nową inwestycję, jeżeli:

- 1) łączna wartość pomocy wspierającej tę inwestycję stanowi równowartość co najmniej 50 mln euro lub
- 2) całkowity koszt inwestycji stanowi równowartość co najmniej 50 mln euro, przy czym wielkość zamierzonej pomocy:
 - a) stanowi co najmniej 50% maksymalnej intensywności dla przedsiębiorców innych niż przedsiębiorcy mali i średni, określonej dla obszarów, o których mowa w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 141, poz. 1177), oraz
 - b) w przeliczeniu na jedno utworzone nowe miejsce pracy stanowi równowartość co najmniej 40 tys. euro.

§ 6.

1. Pomoc, o której mowa w § 3 ust. 1, może być udzielana wraz z pomocą, o której mowa w § 4 ust. 1, pod warunkiem że łącznie intensywność tych pomocy nie przekracza maksymalnej intensywności pomocy regionalnej dla danego obszaru, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Dopuszczalną wielkość pomocy, udzielanej na zasadach określonych w ust. 1, określa się jako iloczyn maksymalnej intensywności pomocy dla danego obszaru oraz wyższej kwoty kosztów, o których mowa w § 3 ust. 2 albo w § 4 ust. 2.

§ 7.

Rozporządzenie stosuje się od dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.

§ 8.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Niniejsze rozporządzenie jest realizacją delegacji ustawowej zawartej w art. 2 ust. 2 ustawy z dnia2003 r. o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców. Przepis tego artykułu upoważnia Radę Ministrów do wydania rozporządzenia określającego szczegółowe warunki udzielania pomocy, przewidzianej w akcie normatywnym obowiązującym w dniu wejścia w życie ww. ustawy, których stosowanie zwalnia z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie decyzji lub umowy, będącej podstawą udzielenia pomocy

Przedmiotowe rozporządzenie dotyczy udzielania pomocy regionalnej na nowe inwestycje oraz na tworzenie nowych miejsc pracy przewidzianej w uchwałach rad miejskich/rad gmin wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84, ze zm.). W rozporządzeniu określono szczegółowe warunki udzielania tej pomocy, których stosowanie zwalnia z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie decyzji, będącej podstawą udzielenia pomocy.

Rozporządzenie przewiduje, iż organ udzielający pomocy regionalnej w oparciu o przepisy wydane na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych będzie zwolniony z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie decyzji, będącej podstawą udzielenia pomocy, jeżeli pomoc w formie zwolnienia z podatku od nieruchomości będzie przeznaczona na wspieranie nowych inwestycji lub na tworzenie nowych miejsc pracy. Pomoc ta nie może być jednak przeznaczona na wspieranie dużego projektu inwestycyjnego (§ 5 rozporządzenia), w takim przypadku bowiem konieczne jest wystąpienie o opinię o projekcie decyzji (umowy) będącej podstawą udzielenia pomocy indywidualnej. Warunki udzielania pomocy regionalnej na nowe inwestycje (w tym koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą oraz intensywność tej pomocy) zostały określone w § 3 rozporządzenia. Natomiast w § 4 określono warunki udzielania pomocy regionalnej na tworzenie nowych miejsc pracy. Ponieważ pomoc na nowe inwestycje może być udzielana wraz z pomocą na tworzenie nowych miejsc pracy, w § 6 rozporządzenia określono sposób ustalania maksymalnej intensywności pomocy, w przypadku gdy przedsiębiorca korzysta jednocześnie z obu pomocy. Warunki udzielania pomocy regionalnej określone w przedmiotowym rozporządzeniu są zgodne z Wytycznymi w sprawie krajowej pomocy regionalnej (Dz. Urz. WE nr C 74 z 10.03.1998 r.).

Zastosowanie do udzielania pomocy regionalnej przewidzianej w aktach prawa miejscowego, wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, warunków określonych w przedmiotowym rozporządzeniu pozwoli uznać te akty normatywne za programy pomocowe bez konieczności umieszczania w każdym z tych aktów warunków dopuszczalności pomocy regionalnej. Jednocześnie wyeliminuje to konieczność występowania o opinie w sprawie decyzji będących podstawą udzielenia pomocy. Wyłączenie obowiązku indywidualnej notyfikacji planowanej pomocy nie ogranicza możliwości monitorowania pomocy (gdyż dane na temat jej udzielania będą przekazywane organowi nadzorującemu w sprawozdaniach organów udzielających pomocy), skróci natomiast procedurę udzielania pomocy o czas oczekiwania na uzyskanie opinii o planowanej pomocy. Zgodnie z art. 3 ustawy o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców, projekt niniejszego rozporządzenia będzie przekazany Komisji Europejskiej, jako program pomocowy. Pozwoli to znacznie ograniczyć ilość notyfikacji do Komisji w zakresie programów dotyczących pomocy regionalnej udzielanej przez organy samorządu terytorialnego.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia opublikowania, a będzie miało zastosowanie od dnia akcesji Polski do UE.

Rozporządzenie jest zgodne z regulacjami Unii Europejskiej w tym zakresie oraz nie wywołuje skutków dla budżetu państwa.

Ocena skutków regulacji.

I. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Rozporządzenie określa szczegółowe warunki udzielania pomocy regionalnej w oparciu o przepisy wydane na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, których stosowanie zwalnia z obowiązku wystąpienia o wydanie opinii o projekcie decyzji lub umowy, będącej podstawą udzielenia pomocy. Przedmiotowe zmiany dotyczące procedury występowania o opinię wpływają pośrednio na sytuację beneficjentów pomocy publicznej, poprzez skrócenie procedury udzielania pomocy. Przewidziany w ustawie o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców obowiązek przedłożenia projektu niniejszego rozporządzenia Komisji Europejskiej jest realizacją obowiązku notyfikacji udzielanej pomocy do Komisji, jako organu nadzorującego udzielanie pomocy po dniu akcesji. Notyfikacja rozporządzenia jako programu pomocowego eliminuje konieczność występowania o opinię w przypadku każdorazowego udzielania pomocy przedsiębiorcy. Ponadto, uznanie tego rozporządzenia za program ogólnokrajowy dotyczący pomocy regionalnej udzielanej przez organy samorządu terytorialnego ograniczy ilość przypadków wymagających indywidualnej notyfikacji do Komisji.

II. Konsultacje społeczne

Tekst projektu rozporządzenia zostanie opublikowany na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w celu przeprowadzenia konsultacji społecznych.

III. Zakres Oceny Skutków Regulacji

Przygotowana Ocena Skutków Regulacji (OSR), sporządzona zgodnie z obowiązującymi zasadami, obejmuje minimalny zakres oceny. Ze względu na to, że regulacja nie pociąga kosztów dla budżetu państwa oraz niesie ze sobą ograniczone skutki społeczno-gospodarcze nie jest konieczne przygotowanie pogłębionej analizy.

IV. Skutki wprowadzenia regulacji

- ***wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego***

Wdrożenie projektu rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu Państwa.

- ***wpływ regulacji na rynek pracy***

Wdrożenie projektu rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

- ***wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki***

Wdrożenie projektu rozporządzenia nie wywrze wpływu na konkurencyjność gospodarki.

- ***Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów***

Wdrożenie projektu rozporządzenia nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionów.